

[Landbrugsministeren.]

stand til her at komme nærmere ind på, idet denne lovbestemmelse ikke administreres af landbrugsministeriet, men af finansministeriet, og en ændring af disse forhold ville altså kræve ændring af en helt anden lov end den, der her er til behandling. Men naturligvis kan dette spørgsmål også tages op til drøftelse.

Det ærede medlem hr. Fuglsang fremsatte nogle betragtninger om, at man ikke skulle gå altfor stærkt ind for dette at muliggøre det for familier at eksistere på de små ejendomme ved at omlægge driften fra landbrug til gartneri og havebrug; man måtte gå lidt mere håndfast frem for at skaffe til lægsjord, og det ærede medlem pegede på, at en effektiv løsning af dette spørgsmål kun kunne tilvejebringes ved at få en ekspropriationsbestemmelse indsat. Jeg tror imidlertid ikke, at der i øjeblikket foreligger nogen politisk mulighed for at gennemføre en sådan ekspropriationsbestemmelse. Jeg kan iøvrigt sige — og det er det ærede medlem ikke ukendt med — at mit parti ikke er så uenigt i de betragtninger, det ærede medlem i den forbindelse anførte. Vi anser det ikke i og for sig for nogen ulykke, om man kunne tvinge de store gårde til mod fuld erstatning at supplere de små ejendomme op, men jeg må tilstå, at jeg kån stadig ikke se, der er mulighed for her i folketinget at skabe flertal for noget sådant.

Det ærede medlem nævnte spørgsmålet om de husmandsbrug i Birkelse Søenge, der er blevet etableret, efter at der var foretaget store afvandingsarbejder på jorden. Jeg er ganske enig med ham i, at disse mennesker har meget, meget store vanskeligheder, og at vanskelighederne ikke skyldes, at de ikke har passet deres ejendom på forsvarlig måde. Efter alt, hvad der foreligger for mig, har de økonomiske vanskeligheder for disse husmænd deres baggrund i — som også det ærede medlem nævnte — at det ikke var muligt at få afvandingsforholdene på jordene tilstrækkeligt i orden.

Det ærede medlem mente, at jordlovsudvalget her måtte have et særligt ansvar; man måtte ikke give sig til at lave nye landbrug, når ikke man var sikker på, at afvandingsforholdene var i orden. Jeg tror ikke, at der kan rettes nogen bebrejdelse mod statens jordlovsudvalg i den henseende.

Jeg er vidende om, at efter at afvandingsarbejdet var foretaget, stod der ret gode afgrøder på arealerne, og ingen kunne dengang forudse de vanskeligheder, der senere kom. Hvis man havde kunnet det, ville den mand, der var bestyrer af gården deroppe, vel heller ikke have søgt om at få et af de nye statshusmandsbrug på dette sted. Men det har altså vist sig, som det ærede medlem også sagde, at jordbundsforholdene her er af en ganske særlig karakter, således at det har været nødvendigt at foretage omfattende omdræning. Jeg går ud fra, at det ærede medlem ved, at jeg er gået til bevillingsmyndighederne for at få et tilskud på 50 pct. til grundforbedringslån til en nydræning af jorden deroppe, og at vi derudover søger et tilskud for at kunne hjælpe disse husmænd, der uden egen skyld er kommet ud i disse store vanskeligheder. Det kan imidlertid ikke gå an, at vi går i gang med disse nye grundforbedringsarbejder, uden at vi har sikkerhed for, at de nu bliver foretaget således, at de kan holde, og at vi ikke skal have samme vanskeligheder igen. Det er nemlig sket, at enkelte af ejerne har prøvet at lappe på forholdene, og efter et par års forløb har det så igen været galt med dræningen. Nu har vi bedt om tilbunds-gående oplysninger om, hvorledes arbejdet kan udføres på forsvarlig måde. Jeg håber, jeg kan få de nødvendige bevillinger til foretagelse af de grundforbedringsarbejder, som der er en absolut nødvendighed for, hvis disse mennesker skal kunne bevare deres ejendom, og det ville være helt uforsvarligt at sætte dem fra deres ejendom, da det ikke er deres egen skyld, at de er kommet ud i de store vanskeligheder.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen holdt en stor og vidtfavnende tale, hvori han var inde på mange, mange spørgsmål: liberaliseringsspørgsmålet, toldspørgsmålet, militærudgifterne og meget, meget andet. Han fremsatte en udtalelse om, at det nu var på tide at stoppe for de billige statslån. Jeg tænkte, om jeg deraf kunne udlede, at det ærede medlem var modstander af de lovforslag, vi har til behandling i dag, men jeg blev beroliget, da jeg blev klar over, at det ikke var tilfældet. Jeg synes, vi skal tage een ting ad gangen; spørgsmålet om liberalisering og militærudgifterne finder